F R I F A C B E V E G E L S E

NR. 17 2. årgang 1. mai 1942.

FOR NORGES DYRE JORD -

Hvis freden var det beste
la vi vårt verge ned -
og böyet stum vår nakke
og tok vår slavefred.

Da byttet vi vår frihet
med tvang og trellekår
- da ble det mörkt i landet,
og det ble aldri vår

Da vilde urett herske
i dal, på fjell, ved fjord,
og skam og skjendsel blomstre
av Norges dyre jord.

Da var vi ærelöse
og bittert slagne menn
som aldri skulde möte
sin mai - dag igjen.

Hvem våger stille nordmenn
det usle sviker-krav?
För de skal eie Norge
- för svir vi landet av!

Vi bygget dette landet
og bar dets saga fram
- vi gir det ikke fra oss
med hjertet fylt av skam.

Så mange måtte stupe
og gi sitt liv for det - -
så skulde vi vel svike?
Nei, det må aldri skje!

I fangecellens mörke
og dystre ensomhet
der glöder norske hjerter
i tro og kjærlighet.

I lyse mai-nätter
går bud fra bror til bror.
Hold ut! Hold ut! Vi kjemper
for Norges dyre jord!

- V -

KAMERAT!

Det er tredje året den organiserte arbeiderbevegelse i Norge opplever i under den nasistiske undertrykkelse. I 1940 og 1941 var den norske fagorganisasjon riktignokk ikke enda åpent i nasistenes hender, men den var bastet og bundet gjennom forordninger og pålegg og ute av stand til å drive annen virksomhet enn den tyskerne tillot. Men fagorganisasjonens apparat var enn i hendene på de valgte tillitsmenn, selv om det i den faglige ledelse fant folk som hadde solgt seg og allerede åpent eller i det skjulte spilte under dekke med vårt lands fiender.

Etter at tyskerne og deres norske laleier brutalt slo fagorganisasjonen ned ifjor höst - henrettet og kastet i tukthus våre beste kamerater - er stillingen endret både til det verre og til det bedre. Til det verre forsåvidt som den mest uhemmede terror overfor arbeiderbevegelsen samtidig satte in med massearrestasjoner, pinsler og brutale forhör i Gestapos og quislinger fengsler og konsentrasjonsleire. Men til det bedre fordi den usikkerhet og uklarhet som rådde med hensyn til fagorganisasjonens rettningslinjer med ett slag var borte. Etter septemberdagene sto det lysende klart for hele den arbeidende befolkning i vårt land at med tyskerne og NS nyttet ikke forhandlinger eller kompromisser. Det måtte bitter og uforsonlig kamp til - kamp med de midler som til enhver tid fantes tjenlige.

Etter 7 - 8 måneders illegalitet kan vi med stolthet idag slå fast at hele den organiserte arbeiderklasse står samlet i urokkelig front mot undertrykkerne. Men ikke bare arbeiderne, hele det n o r s k e f o l k står besluttsomt bak den eneste mulige linje under den nuverende situasjon: den passive motstands linje.

Alle deler av vårt folk har innsett at det som tidligere skilte var uvesentlig, ja mindre enn intet, mot den alt overskyggende oppgaven å gjenerobre landets frihet og dermed muliggjöre fortsettelsen av de sosiale og ökonomiske framsteg vi kjempet for under vårt frie demokrati.

1. maidagen får derfor iår et dypere innhold enn tidligere. Fortsatt - ja inderligere enn noensinne, går våre tanker og våre löfter om felles kamp til den internasjonale arbeiderklasse enten den kjemper mot undertrykkerne i eget land eller den som representanter for de frie nasjoner kjemper med våpen i hånd på slagmarken. Men samtidig står de fagorganiserte norske arbeidere idag framst i bresjen for den n a s j o n a l e reisningen!

Selv om vi idag må savne de mektige demonstrasjonstog og all den festivitas som tidligere ga dagen dens ytre form, så vil besluttsomheten om felles innsats og vissheten om at frihetens dag nærmer seg, gi dagen en indre mening som aldri för. 1. mai 1942 vil derfor gå inn som en av de största merkedager i den norske arbeiderbevegelses historie.

- V -

DE SVENSKE TARIFFOPPGJÖR

er gjenstand for omtale i siste nommer av Landsorganisasjonens Meddelelsesblad. Det fortelles at leveomkostningene i Sverige siden krigens utbrudd er steget ca. 35 % og at arbeiderne knapt har fått kompensasjon for halvdelen av stigningen.

Det siste store oppgjör som fant sted ved nyttårstid i år, ga et lönnstillegg på 4 % til om lag 700 000 arbeidere. Noen hver kan være enig i at halv kompensasjon for prisstigningen ikke er noe å kjekke seg med, men "herrene" i den norske landsorganisasjonen skal være de siste til å hovere over det dårligere resultat av tariffoppgjöret i Sverige.

Da nasistene tok makten i fagorganisasjonen i september ifjor, proklamerte de at fagorganisasjonen nå ikke under noen omstendighet kunne gå inn for forhöyelse av lönningene. Maken til program for fagorganisasjonen i en tid med sterkt ökede leveomkostninger finnes det sikkert ikke i noe land - undtatt da de nasistyrte.

Hva kan så den komis(aris)k styrte landsorganisasjon i Norge stille opp mot det svenske tariffoppgjöret? Vi tror det kan være på sin plass å sammenlikne resultatene av fagorganisasjonenes arbeide i Sverige og Norge siden krigen begynte.

I Sverige er leveomkostningene steget ca. 35 % - vi holder oss da til Meddelelsesbladets oppgaver. Herav er halvdelen, 17 - 18 %, dekket ved lönnsstigning i samme tidsrom.

I Norge er de samlede leveomkostninger fra august 1939 til februar iår steget over 43 %. I samme tidsrom er lönningene for mannlige, voksne arbeidere forhöyet med 8 öre pr. time, svarende til ca. 4 - 5 %. Det har således funnet sted en s e n k n i n g a v l e v e s t a n d a r d e n med om lag 39 % på mindre enn 2½ år. Tar en hensyn til stigningen av prisene på matvarer blir forskjellen enda mer skrikende i de norske arbeiderres disfavör. Matvarer alene er fra august 1939 til februar iår steget med rundt 50 % og da er enda ikke tatt hensyn til at det er en rekke varer som ikke er å få og som må erstattes med andre kanskje dyrere varer.

Med andre ord er levestandarden i Norge siden krigen bröt ut sunket med 22 % mer enn i Sverige i samme tid. Som kjent var der fra nyttår 1940 gitt et dyrtidstillegg av 12 öre pr. time for voksne mannlige arbeidere. Dette ble slöyfet allerede i juni samme år, etter foranledning av tyskerne. Da måtte det vel også være riktig sett fra den komis.ke ledelses syn.

Den bedrede stilling som den svenske fagorganisasjon tross alt har maktet å skaffe sine medlemmer sammenliknet med den norske, er först og framst et resultat av en fri fagbevegelses arbeid, selv om denne på grunn av krigen også har måttet legge bånd på sine krav.

1. MAI.

quisling har nå proklamert 1. mai som "Arbeidets dag". Slik har den vært kalt i Tyskland siden 1933 og arbeiderne der har vært tvunget eller lokket til å gå ut på gatene den dagen for å vise sin samhörighet med Hitler og alt hans vesen. Det ligger i sakens natur at quisling også måtte söke å kopiere dette. Först fordi han ikke kan stille opp med noen originale tanker og ideer, dernest fordi han ser det som sin oppgave og tekkes sine her

- V -

MEN quisling REGNER FEIL,
som han alltid gjör når han forsöker å regne psykologisk med det norske folk som en faktor i regnestykket. Psykologi skjönner han seg ikke på, og det norske folket vet han ingenting om. Særlig er den norske arbeiders mentalitet fullstendig ukjent teritorium for ham. Det er derfor det går så galt. Det er derfor hans verk er dömt til å mislykkes.

- V -

IKKE EN NASISTISK DAG
men en arbeidernes dag, en solidaritetens og en kameratskapets dag, er förste mai i de norske arbeideres bevissthet. Det er dagen da de frie kreftene skal måles, da resultatene av den frie veksten skal samles og gi nytt mot og ny kraft til videre arbeid og kamp for full menneskeverdig frihet og individuell utfoldelse. Siden dagen ble instituert som den internasjonale arbeiderklasses manifestasjon av frihetsvilje og glödende framtidstro i 1889 er den vokset inn i de norske arbeideres fölelsesliv og bevissthet som en del av dem selv. Den er gjennom de mange år taktfast trampet inn i sennene som et löfte om at de en gang skal bli herrer over sine egne liv og sine egne vilkår - som et tilsagn om at de samlet skal få sette alle sine krefter inn for samfundets oppbygging i frihet.

- V -

DET ER MERE ENN ORD OG FRASER,
det er generasjoners håp og längsler og tro som knytter dagen til arbeiderne og arbeiderne til den. Det er klippefast vilje og en veldig sum av evne som preger bilde av 1. mai i deres sinn. Frihetens fiender - slaveåndens representanter - de krefter som ser sitt ideal av en nordmann i den krypende, underkuede, viljelöse og tanketomme lakei - de får aldri en sjanse til å forandre noe på dette. Selv om det lyktes quisling og de andre slavenaturene å endre formene för dagens feiring ville det ikke lykkes å gi den et annet innhold. Derfor er deres aksjon misslykket, för den blir satt i gang.

- V -

Å GJORE SEG LATTERLIG,
begynner nu å bli en vane for quisling. Det er en slem vane. Nå skulle han altså proklamere 1. mai som "Arbeidets dag". Med brask og bram. Og så måtte han allerede ved förste gangs "feiring" utsette dagen til han fikk lov av tyskerne å "lage den". Tyskerne hadde på forhånd beslaglagt kringkastingen (quislings norske) og ellers tatt hånd om de festlokaler og annet, som må tte disponeres ved en slik stor anledning. Og så måtte jo quisling med sin fulle frihet for Norge og nordmennene trekke seg litt tilbake. Det norske folk er ikke mere nedfor enn at de kan smile.

- V -

DEN PAROLE
vi sendte ut forrige uke om at allemå holde seg borte fra offentlige steder, gater, restauranter, kinoer, teatre etc. den 1. mai, gjelder selvsagt nå lördag den 2. mai. La nasistene beholde byen for seg sjöl den dagen og hold deg enten innendörs eller dra ut i skog og mark.

EN KORRESPONDENT
for Dagens Nyheter i Stockholm fikk forleden 6 ukers oppholdstillatelse i Oslo for å informere den svenske opinion om norske forhold. Da han hadde skrevet et par artikler fikk han beskjed om at han måtte reise hjem igjen. Han var ikke "positiv" nok. Vel, han reiste hjem. Og så skrev han hva han hadde sett og hört og forstått. Det ble interessant lesning. Han hadde oppfattet at quisling har hele det norske folket mot seg (minus de berömte to prosent) og at han var ganske hjelpelös i sine forsök på å undertvinge den norske frihetsvilje.

- V -

DEN TYSKE PASSIVITET
overfor selv de mest sinnsvake påfunn fra N.S. folkene og den såkalte norske regjering hadde særlig vakt hans oppmerksomhet. Han kjente godt til det yttersta spente, for ikke å si fiendtlige, forhold som hersker mellom Terboven og quisling og mellom den tyske administrasjon og de norske strömenn, og han var ved sine studier kommet til den overbevisning at tyskerne önsket å la quisling löpe linen ut.

- V -

HELT LOGISK
gikk den svenske korrespondenten ut fra at tyskerne ikke var interessert i at hjelpelösheten i administrasjonen fikk utvikle seg til kaos og han trod de ikke at de i lengden ville se rolig på at det hele gikk fra dårlig til helt elendig. Men tyskerne kunne vel vere interessert i at quisling fikk dokumentere sin totale udelighet så tydelig at alle måtte se det. Det höres ikke rent dumt ut.

- V -

DODSSEILASEN MED 500 LERERE
har gitt videre nordover. Den 25. april ankom den til Hammerfest, hvorfra den skulle gå videre samme dag. Til Kirkenes var lererne ventet mandag. Hva som så skal gjöres med dem, er ikke på det rene. Men etter Terbovens siste tale kan en gå ut fra at tyskerne vil gjöre alt som står i deres makt for å bryte lærernes holdning. Det meldes også fra Grini at lererne der er blitt utsatt for en hårdere behandling enn de andre fangene. En melding fr London lördag kveld om at lærerne på Skjerstad hadde gitt seg, er falsk, og nå på det kraftigste dementeres. Lærerfronten er ubrutt over hele lande og de som har stått imot under de vanskeligste omstendighetene er nettop heltene fra dampskipet Skjerstad.

- V -

"DEN LEGALISERTE KORRUPSJON"
blomstrer verre. I siste nommer brakte vi litt av quislings "statsbudsjett som sa oss noe om det. Nå meldes det om et nytt litet eksempel til illustrasjon. Direktör Whist i Vinmonopolets styre har 8 000 kr. året for å vare medlem av styret. Nå har han meddelt at han finner dette uriktig og ber om å få de 3 tusen fört opp som representasjonsutgifter. Representasjonspengene er skattefrie. På en 10 dagers reise forleden förte han opp 7 000 kr. i reiseutgifter.

- V -

DE NORSKE SKIPSREDERE
sendte 25. april följende skrivelse til sjöfartsdepartementet:

"Da våre selskaper ved ministerpresidentens lov av 19. mars d. å. er pålag å stå tilsluttet det nye Norges Rederforbund, vil vi overfor departementet få framholde at det opplöste Rederforbund utelukkende hadde næringens sakl og faglige interesser å ivareta. Med sine lover og de av rederne selv valg tillitsmenn gå forbundet medlemmene den fölelse av sikkerhet som er nödven for et fruktbringende og landsgavnlig samarbeide rederne imellom. Da dette grunnlag nå er borttatt, kan det nye Rederforbund ikke ansees som representerende rederinæringen, hvorfor vi ikke kan vere med å ta ansvaret for forbundets virksomhet".

- V -

FAGORGANISASJONENS ARBEID

nå under nasistyret arter seg helt anderledes enn tidligere. Helt fra den förste tid har fagorganisasjonen sett det som sin hovedoppgave å söke arbeiderklassens lönns- og arbeidsvilkår bedret. Tariffarbeidet var således etter hvert blitt en av de viktigste oppgavene.
Gjennom tariffsystemet ble arbeidernes rettigheter og plikter i arbeidsforholdet slått fast. Og forhandlingene om disse rettigheter og plikter ble etter hånden konsentrert om de store tariffoppgjör, som gjerne fant sted i vårmånedene mars, april og mai.
De fagorganiserte arbeidere så gjerne fram til vårens tariffoppgjör med forventning og spenning, da resultatet ville bestemme lönns- og arbeidsvilkårene for minst ett år framover.
Disse årlige tariffoppgjör skapte liv og virksomhet innen fagorganisasjonen helt fra det tidspunkt kravene som skulle reises, ble dröftet og til den endelige avstemning om et forslag - enten det nå var forhandlings- eller meklingsforslag - forelå.
Mange ganger kunne det nok se ut som framgangen var liten og det hendte også at arbeiderne måtte finne seg i et tilbakestog. Men resultatet gjennom en periode av flere år viste alltid at levestandarden ble hevet. Samtidig ble det gjort sosiale framskritt. Arbeiderne fikk bedre overtidsbestemmelser, forlenget ferie, kortere arbeidstid - for bare å nevne noen av de viktigste bestemmelser i tariffene.
I löpet av en mannsalder ble arbeidstiden forkortet fra 60 timer i ukentil 48 timer og adgang til overtidsarbeide ble innskrenket. I tiden etter forrige verdenskrig er også en almindelig 2 ukers sommerferie gjennemfört.
Vi tror det er riktig å peke på at alle de framskritt av betydning som er gjennomfört på arbeidslivets område er gjort mulig bare på grunn av en fri fagorganisasjons virksomhet. De krav som fagorganisasjonen reiste og kjempet gjennom ble så i almindelighet senere lovfestet.
Hvor helt anderledes og viktig fortoner ikke dette arbeide seg for oss idag når vi sammenlikner det med den "virksomhet" som den nasifiserte og ensrettede fagorganisasjon driver. Nå er hele organisasjonsapparatet innstillet på propaganda og forherligelse av arbeiderklassens fiender og undertrykkere.
I löpet av det siste året er det faktisk innfört livegenskap i arbeidsforholdet. I en rekke fag og industrier er det forbutt å si opp sin plass og slutte uten at en har "myndighetenes" tillatelse. Men den nasistiske ledelse i fagorgasisasjonen löfter selvsagt ikke en finger for å hindre denne knebling av arbeiderne.
Levestandarden er de siste to år sunket med 40 % og enda mer når en tar vareknappheten i betraktning. Men til dette proklamerer den komis.ke ledelse i landsorganisasjonen at til noe almindelig lönnstillegg kan den ikke medvirke. I beste fall kan det bli tale om en regulering for de lavest lönnede arbeidere. Og dette til tross for at industriarbeidernes reallönna idag ikke ligger nevneverdig over skog- og landarbeidernes vilkår i den svarteste perioden.
Når det så gjelder ferien, har også den komis.k styrte landsorganisasjon samtykket i at denne ödelegges iår, idet alle arbeidere i de ikke krigsviktige bedrifter måtte ta en ukes ferie i tilknytning til påsken og bare med noen få dagers varsel. Et hvert forsök på å utnytte ferien i denne tid ville forresten vært fåfengt, da der var etablert fullstendig reiseforbud.
A ldri hadde arbeiderklassen trengt en slagkraftig fagorganisasjon som idag og aldri har den i virkeligheten vert mer makteslös. Det er bittert å tenke på nå i vårmånedene, da en kan se fram til lysere årstid, at ikke også den materielle lysning som våren gjerne brakte gjennom de store tariffoppgjör, vil komme. Men dobbelt bittert er det å tenke på at den stolte fagorganisasjon, som gjennom års slit möysommelig er bygget opp, nå er i hendene på arbeiderklassens dödsfiender.

ARRESTASJONER.
Tidligere sekretær i Centrum Arbeiderungdomslag, Betty Poulsen, er arrestert Dessuten kan vi i tillegg til de navn som ble oppgitt i forrige uke, opplyse at journalistene i "Arbeideren", C.O. Aaseböe og Erling Heiestad, er sendt til Tyskland.

- V -

EN NY NASISKJENDSEL.
Kontrollör ved Oslo Kinematografer, Kåre Rödde, er falt som offer for Gestapos bastialske terror. Rödde ble arrestert og satt inne for noen tid tilbake. For vel en uke siden ble han på nytt arrestert og tatt i forhör på Victoria Terrasse. Under ett av disse forhör kastet han seg ut gjennom vinduet og ble drept.
Rödde var en god kamerat, som aldri nölte med å gå i bresjen når det gjaldt. Hans 14 årige sönn er også arrestert.

- V -

DET ADVARES MOT
Ragnar Aas, Herman Fossgt. 27, Oslo. Han er ansatt i politiet, men har også manufakturforretning i Urtegaten 45.

- V -

ORDFÖRER I REPRESENTANTSKAPET
for Handels- og Kontorfunksjonærenes foreninger i Oslo, Omar Gjestebye, er etter söknad fratrått stillingen.
Forövrig kan meddeles at representantskapet som i cirkulere 15. april ble innkalt til årsmöte, en uke senere ble meddelt at årsmötet var utsatt inntil videre. Dette skjedde etter ordre fra nasipampeneni landsorganisasjonen, som var redde for at medlemmene for en gangs skyld ville möte opp, si len mötet var sammenkalt av en virkelig tillitsmann som Gjestebye.

- V -

LÖGNEN MÅ OGSÅ ENSRETTES.
Fra det såkalte "kulturdepartement" er det ved tidligere slöydlærer Beggerud sendt ut meddelelse om at böker, brosjyrer eller artikler som önskes offentliggjort om den nåværende krig, må innsendes til Wehrmacht, Abt. Zensur, för de trykkes.
Dette er vel å forstå som et aldri så lite forsök på å oppnå ensartethet i den nasistiske lögnpropaganda om krigen. Vi betviler de greier det.

- V -

FANEFLUKT.
Vi nevnte for noen tid siden at samorganisasjonen hadde sendt ut cirkulære til fagforeningene om å holde foreningsfanene klare til avhentning innen 25. april. I rundskriv den 23. april tilbakekaller samorganisasjonen sitt förste påbud. Grunnen er at nasistene ikke tör ta konsekvensen av å etablere arbeidssambandet 1. mai etter den reaksjon som spontant oppsto blandt arbeiderne, og da hadde de heller ikke bruk for fanene.

- V -

AMERIKANSKE FLY
skal nå under egen kommando og fra egne flygeplasser i Storbrittania sette i gang vedvarende bombing av hele Tyskland. Det har fly av en ny type som regnes som 3 ganger mere effektive enn det tidligere brukte tunge bombefly.

- V -

"FACKFÖRENINGSRÖRELSEN"
som er organ for den faglige landsorganisasjon i Sverige, bringer den 27. mars i en stort anlagt oversiktsartikkel om FRI FAGBEVEGELSE en nöktern vurdering av den faglige linje som har vert fulgt i Norge under okkupasjonen. Det er med stor tilfredshet vi konstaterer at de rettningslinjer som vårt organ til enhver tid har trukket opp for de organiserte arbeiderens kamp, vinner full tilsluttning i våre svenske kameraters hovedorgan. Og samtidig gir det trygghet å vite at meningsfeller med fri adgang til informasjoner og offentlige dröftelser, vurderer situasjonen i samsvar med den oppfatning vi har hevdet.
Selv om vi dessverre må innskrenke oss til kortere utdrag av artikkelen, kan det allikevel vere nyttig å gjenoppfriske de begivenheter som omtales. "Fackföreningsrörelsen" skriver:
"Blandt de underjordiske norske publikasjonene finnes det en del som med hensyn til utstyr og opplag nokk ligger foran den lille stensilerte avisen som går under navnet FRI FAGBEVEGELSE. Men det er neppe noen annen norsk avis som har betydd så mye for opinionsdannelsen under okkupasjonen som denne lille publikasjon. Förste nommer av FRI FAGBEVEGELSE kom ut ved årsskiftet 1940 - 41. Siden er avisen utgitt regelmessig hver uke. Hverken undtagelsestilstand, skjerpet forfölgelse eller drastiske straffetrusler har kunnet stoppe utgivelsen.
Det kan ikke nektes at det rådde en del forvirring innen norsk fagbevegelse ved årsskiftet 1940 - 41. En ny, liknende bölge gjorde seg gjeldende i forbindelse med undtagelsestilstanden og landsorganisasjonens ensretting ifjor höst. Etter quislings utnevnelse til "ministerpresident" i februar iår kom ytterligere en slik periode. Ved hver av disse anledninger har situasjonen undergått en sterk forandring, som krevet tilpassning av taktikken. Hver gang har FRI FAGBEVEGELSE klaret opp begrepene og trukket opp rettningslinjer for de organiserte arbeiderens virksomhet. Avisen og den gruppering som bærer den oppe, har gitt enhetlighet i kampen mot overlöperne og i polemikken med dem som inntok en undfallende holdning overfor nasistenes angrep på fagbevegelsen".

- V -

"DE KREFTER SOM SAMLEDES
under parolen FRI FAGBEVEGELSE", skriver Fackföreningsrörelsen videre, og gå ut avisen med samme navn, var mindre en organisasjon enn en strömning. De utgjorde en slags organisert innflytelse. Deres oppgave ble å styrke samholdet innen fagforbundene og faggoreningene gjennom enhetlig opptreden, å öke aktiviteten hos medlemmene og sette fart i opplysnings- og informasjonsvirksomheten blandt fagforeningsfolkene i det öyeblikk de normale forbindelser ble vanskeliggjort eller fullstendig hindret ved forbud og forordninger. FRI FAGBEVEGELSE hadde også til oppgave å skape den stemning på arbeidsplassene, som kunne gi alle gode faglige krefter, også de som fortsatte i ledende instanser, det nödvendige grunnlag for å kunne före en fast kurs og informere medlemsmassene om ledelsens kamp. En central oppgave for FRI FAGBEVEGELSE ble det også å formidle den ideologiske forbindelsen mellom arbeiderklassen og den norske fronten, som var i ferd med å vokse fram".

- V -

VÅRT SVENSKE BRODERORGAN
fortsetter: "Alle de förste nommer av den hemmelige avisen var i stor utstrekning optatt av å slå fast at arbeiderbevegelsen bare har muligheter for å nå fram med sine krav i et fritt land. Instinktivt hadde nok mange allerede funnet sin plass i den nasjonale fronten mot okkupasjonsmakten. Det trengtes dog ytterligere informasjoner forat den nasjonale fronten under de rådende forhold ikke skulde splittes av sosiale motsetninger. Kampen for å verne om norske interesser og for å vinne friheten tilbake angikk alle gode nordmenn uten undtagelse. quislingenes og deres hindgangne menns forsök på å svekke motstanden, ved å spille de forskjellige grupper av folket ut mot hverandre, måtte avslöres og forhindres". Dernest citerer Fackföreningsrörelsen en artikkel i FRI FAGBEVEGELSE fra mars 1941 hvor disse synsmåter gjöres gjeldende.

DET TREDJE RIKET.
En nordmann som nylig kom hjem fra en forretningsreise i Tyskland, forteller: I arbeidslivet var det så godt som bare kvinner å se. Selv som lokomotivförere ble de brukt. Verst var det å se hvordan jödene ble behandlet. Ved en fabrikk i v peninduetrien, hvor de arbeidet med særlig farlige kjemiske stoffer, måtte arbeiderne som motgift få flere liter melk om dagen. Dessuten kunde de bare arbeide 8 dager og så få avlösning. De jöder som arbeidet på samme sted, fikk imidlertid hverken melk eller avlösning. Selv unge piker måtte stå ved maskinene til de stupte.

-V -

ET VARSKO.
Vi kjenner quislings planer om å sette igang en storstilet svindel med forvirrende meddinger som angivelig skal skrive seg fra Kong Haakon og regjeringen og fra den norske kretser her hjemme. Den skal ha til hensikt å forvirre og splitte, slik at N.S. kan få anledning til å fiske i opprört vann.
Alvårligere er forlydende om at tyskerne skal sette igang noe liknende. De har planer om å kaste ut fra fly en mengde flygeblad, som gir seg ut for å vere fra London og som varsler invasjon. Målet med denne manövre skulle vere å få dem til å röpe seg som muligens har gjort forberedelser for en slik invasjon - som enten har skjulte våpen eller på annen måte står beredt.

- V -

LONDON HAR SAGT FRA OM
at det ikke blir gitt noe varsel på den måten når invasjonen kommer. söng for at ingen lar seg lure om en slik provokasjon blir satt igang av tyskerne. Gjör dette så kjent at de finner det nyttelöst å sette den igang og legger bort hele planen. Gjör alle kjent med at alle meldinger om invasjon og beredskap som kommer fra luften er provokasjon fra tyskerne. Det er viktig at det blir kjent.

- V -

DE FRIE STATERS
og frie folks kamp mot aksemaktenes volds- og diktaturherredömme står ved årets 1. mai foran et avgjörende vendepunkt. Hittil har overfallsmaktene stort sett hatt framgang på alle fronter og mange ganger har det sett mörkt ut for frihetens forkjempere.
Men såvel vendepunktet i öst, hvor russerne i löpet av vinteren har tilföyet de tyske tropper det ene nederlag etter det annet, som også i vest, hvor Tyskland allerede har fått en alvårlig påkjenning ved de innledende britiske bombetoktene, tyder på at initiativet nå er ved å gå over til de frie allierte stater. Ingen må imidlertid tro at der fortsatt ikke kan komme tilbakeslag eller innbilde seg at Tyskland er så svekket at det ikke staidg er slagkraftig.
Men vi vet at de alliertes produksjon av krigsmateriell og antall soldater langt overstiger aksemaktenes og Tysklands strategiske posisjon ikke lenger er så fullstendig overlegen.
Denne visshet skaper også den sunde og saklige optimisme som preger den norske arbeiderklasse idag på kampdagen. De organiserte arbeidere vet at forutsetningen for at de kan ryste av seg de slavelenker som idag holder dem nede, er at de frie staters kamp mot nasismen krones med seier. De vet også at tiden ennå ikke er inne for vår aktive innsats mot nasismen her hjemme. Derfor vil også dagen idag få et stille ytre preg.
Men rundt omkring i hjemmene, på arbeidsplassene og ute i skog og mark vil arbeiderne feire dagen ved å legge planer for framtidens kamp - den kamp som på nytt vil bane veien for frihet og rettferd og dermed også for en ny